

Vlaams
Parlement

vergadering **C15 – OND2**
zittingsjaar 2012-2013

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Onderwijs en Gelijke Kansen

van 11 oktober 2012

INHOUD

Interpellatie van mevrouw Gerda Van Steenberge tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de dringende maatregelen inzake leerzorg - 3 (2012-2013)	3
Moties	9
Vraag om uitleg van de heer Boudewijn Bouckaert tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de genderonvriendelijke samenstelling van de raad van bestuur van de Universiteit Gent - 53 (2012-2013)	9
Vraag om uitleg van mevrouw Liesbeth Homans tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het capaciteitsprobleem in de onderwijsinfrastructuur en de daartoe voorziene financiële middelen - 30 (2012-2013)	13
Vraag om uitleg van mevrouw Ann Brusseel tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over diens verklaringen in diverse media naar aanleiding van de start van het nieuwe schooljaar - 31 (2012-2013)	17
Vraag om uitleg van de heer Willy Segers tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het uitstellen van de e-inschrijving voor het Nederlandstalig secundair onderwijs in Brussel - 52 (2012-2013)	20
■	

Voorzitter: de heer Boudewijn Bouckaert**Interpellatie van mevrouw Gerda Van Steenberge tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de dringende maatregelen inzake leerzorg****- 3 (2012-2013)****De voorzitter:** Mevrouw Van Steenberge heeft het woord.

Mevrouw Gerda Van Steenberge: Voorzitter, minister, op 15 juli 2011 – ik leg de nadruk op ‘2011’ – besliste de Vlaamse Regering om, in afwachting van de invoering van leerzorg op langere termijn, een aantal dringende beleidsmaatregelen te nemen voor leerlingen met specifieke onderwijsbehoeften. Hoewel het jarenlang de bedoeling was geweest een algemeen kader voor leerzorg uit te tekenen, was de Vlaamse Regering tot de vaststelling gekomen dat er onvoldoende vertrouwen was om te vertrekken van een basisdecreet, dat later zou worden aangevuld met aanbouwdecreten. Bovendien waren de budgettaire implicaties bij een geleidelijke invoering van het leerzorgkader onvoldoende duidelijk beoordeeld. De regering had daarom een pakket van 22 maatregelen uitgewerkt voor leerlingen met specifieke onderwijsbehoeften.

Minister, aangezien over deze bocht van 180 graden toch wel wat verwarring bestond bij de leden van de commissie Onderwijs of op zijn minst vragen werden gesteld, lichtte u tijdens een gedachtewisseling op 27 oktober 2011, dus bijna een jaar geleden, de beslissing van de Vlaamse Regering toe. Er werd veel meer gezegd, maar onder andere volgende punten kwamen daar aan bod.

Het Departement Onderwijs en Vorming werkte aan de uitvoering van de 22 maatregelen. Daarover zou informeel overleg worden gevoerd met de deelnemers aan de resonantiegroepen, hoewel die laatste niet meer officieel zouden worden samengeroepen. Het grootste deel van die 22 maatregelen zou worden opgenomen in Onderwijsdecreet (OD) XXII, andere zouden worden uitgewerkt in besluiten. Voor leerlingen met autismespectrumstoornissen (ASS) zou een type 9 van buitengewoon onderwijs worden opgericht met inachtneming van kwaliteitscriteria. Het was evenwel niet de bedoeling dat alle kinderen met ASS in het type 9 zouden terechtkomen. Hoe het er verder ging uitzien, zou de volgende weken worden uitgeklaard en zou zeker aan bod komen tijdens de bespreking van OD XXII. Deze maatregelen zouden geld kosten, maar dat was op te lossen met een heroriëntering van de middelen.

Minister, in tegenstelling tot andere jaren werd het Onderwijsdecreet over het zomerreces getild. U hebt in mei uitgelegd waarom. We hebben toen een aantal dringende maatregelen wel goedgekeurd, maar OD XXII zelf werd over het zomerreces getild. Ondertussen zijn we al meer dan een jaar verder sedert de beslissing van de Vlaamse Regering om ‘dringende’ maatregelen te nemen. Wel werd al een voorontwerp van decreet betreffende Onderwijs XXII bekendgemaakt. Opvallend daarbij is dat op vraag van de sociale partners – bij brief van 13 januari 2012 van de vakorganisaties – het oorspronkelijke OD XXII werd opgesplitst in een voorontwerp van decreet betreffende het onderwijs XXII en in een voorontwerp van decreet betreffende dringende maatregelen inzake leerzorg – dit in tegenstelling tot wat u vorig jaar tijdens de gedachtewisseling had gezegd.

Ondertussen is het voorontwerp van decreet betreffende leerzorg mij welbekend. Ik heb opzoeken gedaan. Het voorontwerp van decreet betreffende leerzorg dateert van de principiële beslissing van de Vlaamse Regering van 2 maart 2012. Ondanks dit zinnetje blijft mijn interpellatie nog altijd overeen. Ook het voorontwerp van OD XXII dateert van maart 2012, maar er is nu een nieuwe versie van september 2012. Een nieuw voorontwerp van decreet betreffende leerzorg is mij nog altijd niet bekend.

Minister, is de beslissing van de Vlaamse Regering van 15 juli 2011 betreffende dringende maatregelen over leerzorg herzien? In welke mate en op welke wijze? Welke redenen voeren

de sociale partners aan om in een apart decreet te voorzien? Ik heb ondertussen het voorontwerp van decreet inzake leerzorg gelezen. Daar staat al enige verduidelijking in. Het is duidelijk dat zij dat willen, maar niet waarom. Zal dit nog steeds budgetneutraal zijn en op te lossen zijn door herschikkingen? Of worden er toch meer middelen ter beschikking gesteld en zijn de bezwaren in verband met budgettaire onzekerheid weggevallen? Zal de implementatie van het VN-verdrag toegepast worden?

Uiteindelijk blijft één vraag de belangrijkste: komt er nog iets van? Het dossier zelf is al elf jaar oud. Dat is een erfenis die u hebt gekregen. Toenmalig minister Vanderpoorten is destijds met de werf gestart, maar het is altijd een werf gebleven.

Vorig jaar, tijdens de hoorzitting, hebben we u vertrouwen geschonken. U zei toen dat de Vlaamse Regering had beslist dat er geen algemeen Leerzorgdecreet zou komen, omdat u het niet rond kreeg en er geen overeenstemming was met de betrokken partners, maar dat er wel 22 dringende maatregelen zouden worden genomen. Ik herinner mij nog goed dat mevrouw Meuleman toen hoorzittingen vroeg, maar dat iedereen hier repliceerde dat ze hoorzittingen kon vragen op het moment dat het ontwerp van decreet zou worden besproken in de commissie. En dat zou niet lang meer duren, want het ging om ‘dringende maatregelen’. U hebt toen eigenlijk ons vertrouwen beschaamd, minister, want het ontwerp van decreet is er vandaag nog altijd niet. Als er op 15 juli 2011 een beslissing wordt genomen, kun je meer dan een jaar later moeilijk nog over ‘dringende maatregelen’ spreken.

In het voorontwerp van decreet over leerzorg hebt u van de Vlaamse Regering onder andere de opdracht gekregen om “voor zover nodig voor een goede organisatie van het academie- of schooljaar 2012-2013, de nodige zaken mee te delen aan de betrokken instellingen, scholen en centra”. Het schooljaar is al gestart, maar wij hebben nog geen ontwerp van decreet gezien. Hoelang moeten wij daar nu nog op wachten?

De mensen voelen zich een beetje bedrogen. Er wordt met hen gesold. De rechtszekerheid en de duidelijkheid, bijvoorbeeld over de inschrijvingen, zijn verdwenen. U denkt misschien dat alles duidelijk is, maar ik heb telefoontjes gekregen waaruit bleek dat niet altijd alles duidelijk is met betrekking tot de inschrijvingen. Die mensen moeten nu weer een jaar langer wachten.

Ik geef u nog een ander voorbeeld. Sommige hogescholen hadden al proactief geageerd en hadden leerzorg, zoals het oorspronkelijk voorzien was, mee opgenomen in hun lerarenopleiding. Ze hebben dat weer mogen afschrijven, want leerzorg kwam er niet, net zomin als de dringende maatregelen. Kunt u duidelijkheid verschaffen? Wanneer komen die maatregelen er?

De voorzitter: Mevrouw Helsen heeft het woord.

Mevrouw Kathleen Helsen: Minister, wij hebben in het verleden altijd gesproken over leerzorg, en dan was het voor iedereen duidelijk waar dat over ging. Maar vandaag is het niet altijd meer duidelijk waar we zullen uitkomen. Mevrouw Van Steenberge heeft een heel belangrijke vraag gesteld: in welke mate gaan wij een nieuw kader creëren, waar we aan toe zijn gekomen voor wat betreft het buitengewoon onderwijs?

De problematieken waar we mee te kampen hebben, zijn bekend. Ten eerste zitten we met een verouderde typologie. Bovendien zitten we met een gon-werking (geïntegreerd onderwijs) die aan optimalisatie toe is. Ten derde is er een ernstige nood aan professionalisering voor wat de thema's betreft. En er is een serieus probleem met betrekking tot het leerlingenvervoer.

Al twee legislaturen worden er aanzetten gegeven om via een decreet tegemoet te komen aan die problemen. Maar dat is een moeilijke oefening, omdat er ook middelen nodig zijn om dat waar te maken.

Er zijn twee zaken die u zelf in het vooruitzicht stelt: op korte termijn zijn er de dringende maatregelen, op lange termijn moeten we naar het decreet Leerzorg toewerken. Mevrouw Van Steenberge merkte echter al op dat het onduidelijk is wat de korte en de lange termijn zijn. Men schat de korte termijn altijd in als zeer kort, omdat een legislatuur maar vijf jaar duurt. Als het decreet Leerzorg in het vooruitzicht wordt gesteld, zal er dus nog ernstig moeten worden voortgewerkt om daar tijdens deze legislatuur nog toe te komen.

Mevrouw Van Steenberge verwees zeer terecht naar het VN-verdrag, dat heel duidelijk kiest voor een ander model dan het medische deficitmodel. De typologie waarin wij vandaag werken, is volgens dat medische deficitmodel en beantwoordt dus niet aan wat het VN-verdrag vraagt.

En wat met het decreet Leerzorg? Het einde van de legislatuur komt stilaan in zicht. Als we dat nog deze legislatuur willen goedkeuren, moeten de eerste voorstellen nu toch op tafel gelegd worden, anders acht ik het niet meer mogelijk om het nog deze legislatuur te realiseren, terwijl dat wel zo is opgenomen in het regeerakkoord en de beleidsbrieven. Hoe moeten we dat inschatten binnen de tijd die we nog hebben om de zaken te realiseren?

De voorzitter: Mevrouw Celis heeft het woord.

Mevrouw Vera Celis: Voorzitter, minister, collega's, ik wil me graag aansluiten bij de interpellatie van mevrouw Van Steenberge. Ze stelt een zeer terechte vraag over de verdere timing van de dringende maatregelen. Mevrouw Helsen geeft heel goed de complexe structuur van dit thema aan. Dat heeft er mee voor gezorgd dat het dossier leerzorg misschien in de tijd is gepakt, maar niettemin hebben we de 22 maatregelen proberen naar voren te brengen.

In het woord zit de contradictie: het zijn dringende maatregelen. Het woord 'dringend' laat inderdaad niet veel tijd en ruimte. Daarom moet het dossier leerzorg, zeker in de brede betekenis van het woord, in de totale complexiteit van het dossier worden heropgenomen. Het moet in het breed worden besproken in de commissie, wat trouwens al is gebeurd.

Minister, over hoe het nu verder gaat met de 22 maatregelen op korte en lange termijn, sluit ik me helemaal aan bij de vragen van mevrouw Van Steenberge, en ik kijk uit naar uw antwoord.

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Minister, ik wil nog vele dagen met u doorbrengen, maar geen nachten. Laat dat duidelijk zijn. Ik wil wel een tip geven om efficiënt te werken. Als u voor uw voorstellen zorgt voor een breed draagvlak in het onderwijsveld, de koepels en de vakbonden, dan kunnen we efficiënt werken.

De voorzitter: Een goede raad is goud waard.

Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Mijnheer De Meyer, ik heb ook goed gehoord wat Mieke Van Hecke zei: "Er is een moment dat je moet stoppen met draagvlak te zoeken, en dat je beslissingen moet nemen." Ik denk dat u dat ook hebt gelezen. Ik heb dat zeer goed gelezen en zelfs ingekaderd. Tot hier deze boutade.

De beslissing van de Vlaamse Regering van 15 juli 2011 is nog altijd geldig. Een beslissing van een regering blijft gelden tot ze wordt herroepen. Dat is nog niet gebeurd. We hebben beslist dat we een aantal dringende maatregelen zullen nemen ter uitvoering van het VN-verdrag. We zijn op 18 september begonnen met de formele onderhandelingen daarover met de sociale partners. Ik heb u voor de zomer uitgelegd waarom we dat hebben opgeschoven. Heel de tbs-discussie (terbeschikkingstelling) is ertussen gekomen. Dat weet u, dat was een heel structurele ingreep, die overigens niet in het regeerakkoord stond, maar wel tot gevolg had dat er een aantal agendaverschuivingen hebben plaatsgevonden.

We hebben dat voorontwerp goedgekeurd. De Vlaamse Onderwijsraad (Vlor) bracht een advies uit. Nu willen we dat in twee decreten gieten, enerzijds Onderwijsdecreet XXII, en anderzijds een apart decreet met dringende maatregelen inzake leerzorgaanpak. We zullen tijdens deze legislatuur een aantal dringende maatregelen nemen. Als er dan nog tijd rest en als we evolutie zien in het dossier, kunnen we proberen voldoende draagvlak te vinden om het totale kader in te voeren.

Ik wil daar wel heel realistisch in zijn. We hebben die dringende maatregelen te nemen, we hebben een cao te onderhandelen, we moeten beslissingen nemen over een leerkrachtenloopbaanpact, we hebben de hervorming van het secundair onderwijs en van het deeltijds kunstonderwijs, en we hebben nog andere zaken voor de boeg. U ziet het meteen: we hebben nog heel veel werk in de komende maanden. Het goede nieuws is dat het allemaal al heel goed is voorbereid, dat het in heel duidelijke ontwerp teksten staat en dat de tijd van beslissingen is aangebroken, maar dat neemt niet weg dat we dat toch nog allemaal moeten bespreken. Ik kan u niet garanderen dat we tijdens deze legislatuur kunnen landen met het brede kader van leerzorg. Ik kan u wel garanderen dat we dringende maatregelen zullen nemen.

Mevrouw Helsen, in tegenstelling tot wat u zegt, is het voortwerken met categorieën en typologieën zoals ze nu bestaan op zich niet in strijd met het VN-verdrag. Het is alleen maar het brede kader en hoe u daarmee omgaat. Op zich is dat niet in strijd. Het is alleen met de invulling en het plaatsen dat je in strijd zou kunnen komen, maar het is niet per definitie daarmee in strijd.

We gaan de onderhandelingen nu voortzetten. U weet dat door de beslissing van de Vlaamse Regering om ongeveer 100 miljoen euro te besparen, de vakbonden wat tijd nodig hebben om na te gaan hoe ze verder gaan. Ook dat komt hiertussen. Er lopen gesprekken met hen. De bedoeling is dat we in de komende weken niet alleen met de vakbonden, maar uiteraard ook met de meerderheid daarover gesprekken zullen hebben en dat we een aantal voorstellen zullen doen aan de Vlaamse Regering die tot de implementatie van het VN-verdrag moeten leiden. Het is nog altijd mijn bedoeling – zo zal het ook worden opgenomen in de beleidsbrief – om beslissingen te nemen. Dat doen we parallel aan OD XXII of XXIII, of hoe u het ook wilt noemen. Over het dossier wordt op dit moment onderhandeld met de sociale partners. Daarna moet het opnieuw naar de Vlaamse Regering.

De voorzitter: Mevrouw Van Steenberge heeft het woord.

Mevrouw Gerda Van Steenberge: Minister, dit is een kort antwoord, maar u kunt niet meer zeggen, want er is niet meer, en dat ontgoochelt me enorm. Uw laatste zin waarin u zegt dat u dat zult bespreken ‘parallel met OD XXII of XXIII, of hoe u het ook wilt noemen’, dat is een vrij belangrijk zinnetje. OD XXII moet nog komen, en u spreekt al over OD XXIII.

Minister Pascal Smet: Dat heb ik voor de zomer al gezegd in de commissie. Kijkt u maar na. Er is niets nieuws. Ik bevestig gewoon en blijf coherent met wat ik eerder heb gezegd.

Mevrouw Gerda Van Steenberge: Dat u afstapt van het algemeen plan voor leerzorg – nog niet afstapt, maar een breed gedragen vlak zoekt –, daarmee was iedereen al mee. Over de inhoud heb ik me opzettelijk niet uitgesproken. Vorig jaar is beslist dat we daarover verder zouden praten en dat er wel dringende maatregelen moeten komen. Dat u met de timing een beetje in de knoop zit inzake tbs en alles wat er moet komen – want u hebt in het begin van de legislatuur heel veel hooi op uw vork genomen –, daar kan ik nog inkomen, maar die dringende maatregelen blijven dringende maatregelen. Dit is niet meer dringend. Nu wordt er al gezegd dat die dringende maatregelen worden gekoppeld aan OD XXII of XXIII. Dat is nog een jaar later.

Minister Pascal Smet: We hebben toch altijd gezegd dat het onze bedoeling is om dat op te nemen in het onderwijsdecreet. Toen hebben onder andere de vakbonden gezegd dat ze dat te belangrijk vinden, ook al gaat het om dringende maatregelen, om op te nemen in een

onderwijsdecreet. Ze zouden dat graag in een afzonderlijk decreet zien. Wij hebben daarmee ingestemd maar beide decreten moeten dan wel tegelijkertijd worden behandeld. Ik heb ook voor de zomer gezegd dat we dat zouden doen. Alleen zijn OD XXII en OD XXIII uitgesteld door de tbs.

Op dit moment zijn wij bezig met de onderhandelingen over OD XXIII en de leerzorg.

Mevrouw Gerda Van Steenberge: We zijn toch bezig met OD XXII?

Minister Pascal Smet: Mij kan het om eerlijk te zijn niet schelen of het nu gaat over OD XXII of OD XXIII. Dat is irrelevant. Het volgende onderwijsdecreet zal in het najaar worden ingediend. Parallel daarmee zal een decreet met dringende maatregelen worden ingediend. We blijven dat parallellisme dat we hebben afgesproken binnen de Vlaamse Regering behouden.

Mevrouw Gerda Van Steenberge: De cijfers kunnen u misschien niets schelen, maar duidelijkheid brengt u daarmee niet.

De voorzitter: Wanneer u het hebt over OD XXIII, dan denken wij aan een veel later decreet.

Minister Pascal Smet: Dat is een misverstand. Er is alleen een discussie tussen de ambtenaren en anderen over de vraag of het decreet dat hier voor de zomer is goedgekeurd, nummer XXII of XXIII moet krijgen. Dat is een numeriek probleem. Het volgende onderwijsdecreet met dringende problemen inzake leerzorg zal parallel daaraan worden voorgesteld. Dat is een beslissing van juli 2011.

Mevrouw Gerda Van Steenberge: U begrijpt toch dat er intussen ook geen rechtszekerheid is. Het schooljaar is gestart. U zegt zelf in uw voorontwerp van decreet dat er nog heel wat zal worden gewijzigd. Op 18 september zijn de onderhandelingen gestart. In uw voorontwerp van 2 maart stond dat er al verschillende vergaderingen hadden plaatsgevonden op 20 december, 10 januari en 31 januari en dat de onderhandelingen konden beginnen. Nu hoor ik dat u in september bent begonnen te onderhandelen over de dringende maatregelen en dus nog niet over leerzorg.

Minister Pascal Smet: U weet toch dat er over alles moet worden onderhandeld in onderwijs.

Mevrouw Gerda Van Steenberge: Dat weet ik wel, maar waarom noemt u het dan dringende maatregelen en geen langdurige maatregelen? Dan weten de mensen dat ze er niet op moeten wachten voor het volgende schooljaar.

Minister Pascal Smet: Elke maatregel die we goedkeuren, is langdurig.

De voorzitter: ‘Langdurig’ is wellicht niet wat u bedoelt?

Mevrouw Gerda Van Steenberge: Uitgestelde maatregel dan. Het is niet eenvoudig voor mij om mijn repliek te geven als iedereen daar telkens tussen fietst.

De voorzitter: Mevrouw Van Steenberge, u mag gerust zeggen dat de minister zijn mond moet houden en dan zal hij dat ook doen. Maar ik vind het niet slecht dat deze discussie hier plaatsvindt omdat u op die manier een vrij direct antwoord krijgt op uw opmerkingen.

Mevrouw Gerda Van Steenberge: Als ik dat op voorhand weet, dan kan ik daar ook op inspelen. Ik had mijn repliek al voorbereid. Ik ben de rode draad dan ook kwijt.

Het gaat hier om een ernstig dossier waarbij we prioriteiten moeten stellen. Het gaat hier over een groep zwakkere kinderen. Ook de ouders zijn daarbij betrokken. Al elf jaar houden we die mensen voor ogen dat we met een algemeen plan komen, en uiteindelijk komt dat er vooralsnog niet. Zij krijgen dringende maatregelen die er na anderhalf jaar nog niet zijn. We moeten ernstig blijven, minister, en die mensen geen rad voor de ogen draaien. Ongeacht de richting die u uitgaat, is enige duidelijkheid in dit dossier toch wel vereist.

De voorzitter: Mevrouw Helsen heeft het woord.

Mevrouw Kathleen Helsen: Minister, we hebben deze discussie al eerder gevoerd. We blijven echter beiden bij ons standpunt. Ik zeg dat dit niet aansluit bij de visie van het VN-verdrag om met de oude typologie verder te werken. U noemde dat in het verleden een semantische discussie. Eigenlijk gaat het over een totaal andere inhoudelijke benadering van de beperkingen. Er is altijd gesteld dat het wel degelijk om een verouderde typologie gaat. De problemen die we op het terrein vaststellen, zijn veel groter en complexer. We zullen die niet kunnen oplossen door een extra type 9 toe te voegen. Het kader is totaal verouderd en we hebben echt nood aan een nieuw kader voor leerlingen met een beperking.

Ik apprecieer dat u eerlijk bent, maar eigenlijk zegt u dat een ruim nieuw kader voor deze legislatuur niet meer haalbaar is. Ik denk dat dat ook waar is. Het zal inderdaad heel moeilijk zijn om dat nog te finaliseren, en dat is spijtig. Het gaat immers om een ernstig probleem waar we dringend werk van moeten maken. Als we de vergelijking maken met andere landen, dan stellen we vast dat we in dat dossier dringend een aantal stappen vooruit moeten zetten.

Bij de dringende maatregelen zijn er een aantal die we nog niet mee opnemen. Het gaat dan over professionalisering en over het leerlingenvervoer.

Het leerlingenvervoer is een probleem dat we allemaal kennen en dat zich al jaren voordoet. Er is altijd gezegd dat dit samen met het nieuwe kader leerzorg zou worden opgelost. Met dat nieuwe kader leerzorg zouden al heel wat problemen inzake leerlingenvervoer opgelost zijn. Dat had gekund indien dat nieuwe kader er was. Dat nieuwe kader komt er echter niet omdat we het heel moeilijk eens raken over dat dossier. Het probleem inzake leerlingenvervoer blijft wel bestaan. Er doen zich vaak schrijnende toestanden voor. Het is onvoorstelbaar dat dit in Vlaanderen mogelijk is. Ook dat probleem sleept aan en wordt niet opgenomen in de dringende maatregelen. Als we er niet in slagen om tijdens deze legislatuur een algemeen kader te creëren, moeten we toch eens bekijken of er geen maatregelen mogelijk zijn voor dat leerlingenvervoer. Hoe lang nog voor er een serieus ongeval gebeurt en we echt wakker schieten?

Ik vind dit een van de dringendste zaken waar we aandacht voor moeten hebben. Dit is veel dringender dan een aantal andere zaken die wel in die maatregelen worden opgenomen. Wat de professionalisering betreft, heeft men op het terrein veel angst om de stap te zetten naar een nieuw kader omdat de leerkrachten zich niet klaar voelen om dat waar te maken. Ook bij de hervorming van het secundair onderwijs gaat het vaak over differentiatie. Onze mensen zijn daar echter niet op voorbereid en daar niet in opgeleid. Ook leerzorg vraagt van hen dat er meer wordt gedifferentieerd. Als wij nieuwe kaders maken, maar onze mensen zijn niet voorbereid om in die nieuwe kaders te functioneren, dan hebben we een probleem.

We moeten werk maken van die professionalisering, en we kunnen daar nu al mee beginnen. We weten dat we gaan evolueren naar een nieuw kader. Die professionalisering zal dus niet op enkele maanden tijd gerealiseerd zijn. Het vraagt tijd om leerkrachten daarop voor te bereiden en om daar stappen in te zetten. Als zij zich professioneler voelen, zullen zij ook gemakkelijker meegaan in dat nieuwe kader. Ik vraag dan ook om aandacht te schenken aan dat element en om na te gaan wat er op dat vlak nog mogelijk is tijdens deze legislatuur.

De voorzitter: Mevrouw Celis heeft het woord.

Mevrouw Vera Celis: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Dat is wellicht ook het enige antwoord dat u in deze stand van zaken kunt geven.

Destijds hebben we die 22 maatregelen als budgettair haalbaar beschouwd. Vandaar dat er ook maar 22 maatregelen zijn genomen. Ik vind het spijtig dat het bredere kader, het volledige dossier, er niet zal zijn voor de resterende maanden van deze legislatuur. Het zal waarschijnlijk wel in bespreking blijven maar het totale kader zal er niet zijn. Telkens wanneer dit dossier in deze commissie ter sprake komt, komt hier een groep mensen hoopvol

luisteren. Zij verwachten nieuwe zaken. Het is spijtig, ook al hebt u een eerlijk antwoord gegeven, dat die mensen deels ontgoocheld naar huis moeten terugkeren.

Minister Pascal Smet: Wat de professionalisering betreft, ben ik het ermee eens dat die moet worden voorbereid. Dat is ook de reden waarom we iemand hebben vrijgesteld die nu voltijds de professionaliseringsbehoeften in kaart kan brengen. In het kader van de prioritaire nascholing 2013-2014 is er al een thema op de agenda gezet dat daarop inspeelt. Ik ben ook bereid om verder te bekijken hoe we dat kunnen doen. Ik ben het ermee eens dat we dat kunnen voorbereiden. We moeten dat dan ook doen. Als we later over de dringende maatregelen zullen spreken, zullen we merken dat we juist met die draagkracht van scholen rekening houden in de combinatie. Dat zit in de voorstellen verwerkt.

Het leerlingenvervoer is een bevoegdheid van minister Crevits. Het gaat over mobiliteit. Onderwijs komt daar wel in tussen. Er is een gezamenlijke werkgroep opgericht die moet nagaan hoe we dit kunnen aanpakken. In het kader van de begrotingsbesprekingen hebben we ervoor gezorgd dat minister Crevits meer geld krijgt voor het leerlingenvervoer met De Lijn. We hebben daar samen voor geijverd en gezorgd. Ik zal nagaan of in het kader van die dringende maatregelen nog beslissingen kunnen worden voorgesteld voor het leerlingenvervoer.

Moties

De voorzitter: Door mevrouw Van Steenberge en door mevrouw Helsen werden tot besluit van deze interpellatie moties aangekondigd. Ze moeten zijn ingediend uiterlijk om 17 uur op de tweede werkdag volgend op de sluiting van de vergadering.

Het parlement zal zich daarover tijdens een volgende plenaire vergadering uitspreken.

De interpellatie is afgehandeld.

– *Mevrouw Kathleen Helsen, ondervoorzitter, treedt als voorzitter op.*

■

Vraag om uitleg van de heer Boudewijn Bouckaert tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de genderonvriendelijke samenstelling van de raad van bestuur van de Universiteit Gent - 53 (2012-2013)

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Waarde collega's, dit is al de tweede vraag om uitleg die het onrechtstreekse gevolg is van de openingszitting van de Universiteit Gent. Zeg dan nog maar eens dat zulke rituelen overbodig zijn. Daar worden toch wel interessante onderwerpen aangeraakt.

Onlangs reageerde de raad van bestuur van de Universiteit Gent verbaasd op het feit dat de Vlaamse overheid acht mannen en slechts twee vrouwen heeft voorgesteld als externe leden. De raad van bestuur is samengesteld uit verkozen leden uit de geledingen van de universiteit zelf, en dan worden er nog tien leden voorgesteld door het Vlaams Economisch Sociaal Overlegcomité (VESOC). "In het Vlaamse Parlement werd ons een genderonvriendelijke samenstelling van de raad van bestuur verweten, maar de Vlaamse overheid kon nu zelf geen evenwicht vinden in de kandidaten", verklaarde rector Paul Van Cauwenberge bij de opening van het academiejaar in Gent. De rector stond stil bij een reeks nieuwe uitdagingen maar had ook kritiek op het genderbeleid van de Vlaamse overheid. Hij zei: "De verkozen leden van de raad van bestuur hebben mij – unaniem – gevraagd om een krachtig signaal te geven aan de Vlaamse overheid, om een consequente houding rond genderaangelegenheden aan te nemen."

De verkozen leden dienden maandagmorgen 1 oktober tien externe leden te coöpteren. Die komen uit openbare instanties en politieke, sociaal-economische en culturele milieus, en

worden voorgesteld door het VESOC. Dat omvat de leden van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV), met de partners, werkgevers en werknemers, plus de Vlaamse overheid, die wordt vertegenwoordigd door de bevoegde minister. De rector zei hierover: “Groot was onze verbazing toen we de voorgestelde lijst ontvingen: van de tien voorgestelde leden zijn er acht mannen en slechts twee vrouwen. Tijdens de bespreking van het bijzonder decreet betreffende de Universiteit Gent is in juli in het Vlaams Parlement op een allesbehalve vriendelijke manier verwezen naar de genderonvriendelijke samenstelling van de raad van bestuur. Men heeft toen beslist dat de leden slechts twee jaar mogen zetelen in plaats van vier, zodat we op 1 oktober 2014 een genderneutrale samenstelling kunnen realiseren.” De rector besluit: “Uit respect voor de personen die werden voorgedragen, heeft een meerderheid van de UGent-leden van de raad van bestuur toch zijn goedkeuring gegeven aan de VESOC-lijst, maar niet van harte. Volgende keer beter, hoop ik.”

Minister, u hebt dat ook meegemaakt, toen onze rector dat vertelde.

Minister, hoe geloofwaardig is uw beleid inzake gendergelijkheid wanneer het faalt bij de eerste gelegenheid om dit beleid waar te maken ten aanzien van een Vlaams overlegorgaan? Het gaat over een Vlaams overlegorgaan en niet een externe instantie. Hoe zinvol is de betrokken bepaling in dit bijzonder decreet indien de uitvoering ervan al onmiddellijk in de problemen loopt? Zijn er voldoende vrouwelijke én kwaliteitsvolle kandidaten beschikbaar om aan deze decretale bepalingen te voldoen?

Ik stel deze vraag met aandrang, want ik heb zelf bij de bespreking van het Studentenvoorzieningsdecreet gesuggereerd om, om redenen van gezond verstand, een afwijking mogelijk te maken voor zover die afwijking behoorlijk is gemotiveerd. Ik vind dat ik hier gelijk krijg in de feiten maar ik weet niet, minister, of u die mening zult delen.

De voorzitter: Mevrouw Van Steenberge heeft het woord.

Mevrouw Gerda Van Steenberge: Minister, ik had identiek dezelfde vraag gesteld, maar dan wel tot minister-president Peeters omdat hij het voorstel van het VESOC moet doorgeven aan de Universiteit Gent. Maar u coördineert als minister van Gelijke Kansen voor alle ministers. Mijn vraag was te laat ingediend: net na 14 uur op woensdag. De heer Bouckaert was mij voor.

Voor de zomer, bij de bespreking van het bijzonder decreet dat de situatie van de Universiteit Gent regelt, trok mevrouw Moerman nog hevig van leer tegen het feit dat er zo weinig vrouwen zetelen in de raad van bestuur van de Universiteit Gent. We moesten er toch iets aan doen, het was een ‘platte schande’. Ik was ook aanwezig bij de opening van de Universiteit Gent. Ik verbaasde mij erover dat de Vlaamse Regering, die kan bijdragen tot de genderneutraliteit, faalt. Het voorstel van het VESOC behelst dat die mensen niet eens moeten worden gekozen. Ze worden gewoon aangesteld, in tegenstelling tot de leden van de raad van bestuur van de Universiteit Gent, die gekozen moeten worden. Daar is het moeilijk om een gelijkheid tussen de beide geslachten te verkrijgen. Door middel van aanduiding is genderneutraliteit gemakkelijker te verkrijgen.

Minister, u kunt rekruteren uit openbare instanties, politieke, sociaal-economische en culturele milieus. Ik kan mij niet indenken dat daar niet voldoende vrouwen rondlopen die toch ook een beetje verstand in hun hoofd hebben. Daarom, minister, stel ik dezelfde vragen.

De voorzitter: Mevrouw Brusseel heeft het woord.

Mevrouw Ann Brusseel: Minister, ik was net als de rector zeer verbaasd. Als een decreet unaniem wordt goedgekeurd in het parlement, zou je verwachten dat het zinvol zou zijn om naar een genderevenwicht te gaan. U kon zich vinden in dat decreet, net als LDD. Je zou verwachten dat de Vlaamse Regering daar daadwerkelijk rekening mee zou houden. Het is zoals mevrouw Van Steenberge al zei: je hebt de mogelijkheid om mensen aan te duiden, er zijn zeker genoeg vrouwen.

Mijnheer Bouckaert, u hebt inderdaad tijdens de bespreking opmerkingen gemaakt. Maar wij hebben daar toen ook op gereageerd. Wij hebben toen duidelijk gesteld dat er aan de universiteiten wel degelijk genoeg vrouwelijk talent aanwezig is. Kijk maar naar het aantal vrouwelijke doctorandi. Er zijn er zeker genoeg. *(Opmerkingen van de heer Boudewijn Bouckaert)*

Mijnheer Bouckaert, u wijst ook op het aantal vrouwelijke proffen. De instroom is er. Blijkbaar hapert er iets vanwege een veelheid van factoren. De mogelijkheid is er, zeker voor de Vlaamse Regering. Het verbaast mij dat de rector de lijst zomaar heeft aanvaard. Hij heeft dat gedaan uit respect voor de mensen die op de lijst stonden, maar hij had evengoed een consequent gedrag van de Vlaamse Regering kunnen eisen en daarom de lijst terugsturen. Dat is alleszins wat ik zou hebben gedaan.

Ik betwist de zinvolheid van dit decreet niet. U zeker ook niet, minister. U moet sterker opkomen voor het genderevenwicht. Als minister voor Gelijke Kansen moet u een pleitbezorger zijn van het genderevenwicht – zoals ik u gisteren ook vroeg om een sterke pleitbezorger te zijn van de vrijheden van jongeren. Wat baat het ministers voor Gelijke Kansen te hebben als ze binnen de Vlaamse Regering geen hevig pleitbezorger kunnen zijn van die gelijke kansen? Hier hebben jullie echt wel slecht gescoord.

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Mevrouw Brusseel, hebt u mevrouw Turtelboom al gebeld?

Mevrouw Ann Brusseel: U moet zich niet zoveel zorgen maken over mij. Dat is lief, maar antwoord eerst op de vragen van de heer Bouckaert.

Minister Pascal Smet: Ik was in Gent. Mijnheer Bouckaert, u zult toen wellicht ook de glimlach om mijn mond hebben gezien toen ik de rector hoorde. *(Opmerkingen van de heer Boudewijn Bouckaert)*

Kijk, ik ben lief én ontroerend. Het wordt allemaal goed. U hebt mijn glimlach gezien. Dat de rector dat doet, is goed gevonden. Maar ik wil daar een aantal dingen over zeggen.

De nieuwe regeling treedt in werking vanaf oktober 2013. De Universiteit Gent zegt mij meer tijd nodig te hebben om vrouwen te vinden. Ik ga ervan uit dat dit voor het VESOC hetzelfde is.

Mevrouw Brusseel, ik begrijp ook waarom de rector dat niet geweigerd heeft. Indien hij de VESOC-delegatie geweigerd zou hebben, zou hij beter even gekeken hebben naar de samenstelling van zijn eigen universiteit. Dan zou hij hebben vastgesteld dat er minder vrouwen in zitten dan de vorige keer. Er is een mooi spreekwoord, dat u wellicht niet kent: “Wie zonder zonde is, werpe de eerste steen.” Ik vermoed dat het onder dat motto was dat men dat niet heeft afgekeurd.

Ik zeg met dezelfde eerlijkheid van daarnet dat ik niet blij ben met die VESOC-delegatie. Het had inderdaad beter gekund. Maar de datum van oktober 2013 is afgesproken. Dat is nog één jaar. Laat ons dus voor zowel de Universiteit Gent als voor de VESOC-delegatie de komende maanden de tijd nemen om ervoor te zorgen dat de volgende keer de samenstelling wel meer in genderevenwicht is.

U weet dat de Vlaamse Regering ondertussen ook al andere maatregelen heeft genomen: de aanpassing van de diversiteitsparameter in het financieringssysteem, in het besluit met betrekking tot de Bijzondere Onderzoeksfondsen (BOF), in het kader van het Wetenschaps- en Innovatiedecreet, de gendervriendelijke samenstelling van de Raad voor Studentenvoorzieningen. En ook met betrekking tot de subsidiëring voor de omkadering van jonge onderzoekers hebben we rekening gehouden met de genderfactor. U weet dat binnen de Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR) een High Level Taskforce Gender maatregelen voorstelt.

Voorzitter, ik vat samen. Het had inderdaad beter gekund. We moeten daarover niet rond de pot draaien. Maar de regeling treedt in werking in oktober 2013. Ik reken erop dat zowel de VESOC-delegatie als de samenstelling vanuit de geledingen van de Universiteit Gent het decreet zal respecteren. Een jaar is lang. Rome is ook niet op één dag gebouwd. Ik neem aan dat het in een eeuwenoude instelling ook langer dan één dag duurt om dat te veranderen. Ik stel voor dat u volgend jaar ook eens naar de opening komt. Dan zal het normaal gezien in orde zijn.

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: De Universiteit Gent is opgericht in 1817 door onze toenmalige wettige koning, Willem I. Zo oud is ze nu ook weer niet. Ze is niet te vergelijken met Rome.

Het VESOC wist dat de Vlaamse overheid een beleid van gendervriendelijkheid of gendergelijkheid voert. Dat is bekend. Waarschijnlijk wist het VESOC ook dat wij deze regels in het decreet hebben goedgekeurd. Ofwel vindt het VESOC geen bekwame kandidaten, en dan heb ik gelijk: dan is de regel op het veld moeilijk uitvoerbaar. Ofwel is het VESOC te kwader trouw en hebben ze wel bekwame kandidaten en doen ze duidelijk aan genderongelijkheid. Dat is dan op conto van het VESOC, dat geen macho privé-instelling is maar een overheidsinstelling.

De raad van bestuur van de Universiteit Gent weet ook dat er een gendergelijkheidsbeleid wordt gevoerd en dat deze decreten er zijn. Minister, u hebt gelijk: er is wat tijd gegeven. Maar ze hadden toch beter hun best kunnen doen. Op de 34 leden zijn er 4 vrouwen. ‘Cherchez la femme.’ Je moet goed zoeken om de vrouwen te vinden. Bij veel van die leden staat er tussen haakjes een opvolgster. Indien de opvolgsters effectief zouden worden, stijgt het aantal vrouwen tot 15 op 34. Ofwel zijn die opvolgsters onbekwaam, ofwel had men daar toch gemakkelijk het aantal vrouwen kunnen verhogen. Het verwondert mij dat de studenten, die zich toch altijd rekenen tot de meest progressieven van de hele natie, 0 op 4 halen. Het verwondert mij ook dat de rode vakbond, het allerprogressiefste wat er op de wereld rondloopt, een man heeft verkozen en dat de opvolger een vrouw is.

Minister Pascal Smet: Een eigenaardige definitie van progressiviteit.

De heer Boudewijn Bouckaert: Je kunt op een gemakkelijke manier aan de gendervriendelijkheid beantwoorden. Maar blijkbaar doet men het niet. Dat lijkt toch het geval in alle geledingen, ook in deze die er in de publieke opinie het hardst over schreeuwen.

De voorzitter: Mevrouw Brusseel heeft het woord.

Mevrouw Ann Brusseel: Ik deel de mening van de heer Bouckaert. Ik kan mij niet voorstellen dat men geen vrouwelijke kandidaten kon vinden. Men heeft ze volgens mij niet gezocht, om de duidelijke reden dat ze al bij de opvolgers staan.

Ik vind het pijnlijk dat men, wanneer het gaat over vrouwelijke kandidaten voor een genderevenwicht, er altijd het woord ‘bekwaamheid’ bij sleurt. De bekwaamheid van de mannelijke kandidaten voor dergelijke functies wordt nooit in vraag gesteld. Het wordt gewoon niet vernoemd. Bij vrouwen wordt de bekwaamheid misschien niet altijd in vraag gesteld, maar op zijn minst toch eens vernoemd. Dat ergert mij.

Vrouwelijke kandidaten vind je wel. Je moet ze niet onder een steen gaan zoeken. Het is kwestie van een mentaliteitswijziging. U gaat daarvoor, minister. Ik steun u daarin. Maar ik wil snel resultaten.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

– *De heer Boudewijn Bouckaert, voorzitter, treedt als voorzitter op.*

■

Vraag om uitleg van mevrouw Liesbeth Homans tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het capaciteitsprobleem in de onderwijsinfrastructuur en de daartoe voorziene financiële middelen

- 30 (2012-2013)

De voorzitter: Mevrouw Homans heeft het woord.

Mevrouw Liesbeth Homans: Minister, het is een hele opgave geweest voor deze Vlaamse Regering om een begroting in evenwicht te hebben. In tegenstelling tot andere overheden kunnen wij wel een begroting in evenwicht voorleggen en hebben we de belastingen niet moeten verhogen. Dat vind ik een zeer goede zaak.

Het is een heel moeilijke oefening geweest voor de hele Vlaamse Regering, ook voor u. Ik besef ook dat u een geschiedenis moet meedragen. Investeren in infrastructuur is een proces van lange termijn. U kunt dat niet in twee jaar oplossen. Die historische verantwoordelijkheid valt dus zeker ook bij andere mensen te leggen.

Mijn vraag om uitleg is er gekomen doordat partijgenoten van u uit de grootsteden – niet alleen Antwerpen, maar bijvoorbeeld ook Gent – ofwel zijn weggelopen tijdens de stemming om hun ongenoegen te uiten, ofwel in de media hebben verklaard dat u binnen uw eigen middelen van 10,5 miljard euro eens zou moeten kijken of er geen verschuiving mogelijk is. De heer Voorhamme heeft dat concreet zo gezegd.

Voor alle duidelijkheid: ik beschuldig u nergens van, minister. Ik zeg niet dat u uw begroting slecht hebt opgemaakt. Het is zeer goed dat er een begroting in evenwicht is. Ik hoop dat dat nu voor iedereen duidelijk is, zodat daar geen bijvragen over worden gesteld, collega's.

Van die 10,5 miljard euro gaat 80 procent naar personeelskosten. Ik ben er voor alle duidelijkheid ook van overtuigd dat het beroep van leerkracht een roeping is. Ik heb zelf twee schoolgaande kinderen. Het is echt een roeping en een opgave om je dag in dag uit met die kinderen bezig te houden. Ik pleit dus niet voor een loonsverlaging, collega's. Ik pleit er niet voor om die middelen bij de leerkrachten te gaan zoeken. Laat dat duidelijk zijn. Ik hoop dus dat ook daar geen bijvragen over worden gesteld.

Ik pleit er eigenlijk voor, minister, om binnen uw eigen middelen te bekijken of er niet kan worden verschoven van structuren naar infrastructuren. Er is in het verleden heel veel geïnvesteerd in de structuren in plaats van de infrastructuren – niet door u, dus u draagt die verantwoordelijkheid niet. Kijken we bijvoorbeeld eens naar de CLB's. Voor alle duidelijkheid, collega's: ik vind het CLB een zeer goede instantie, dus gelieve ook daar geen bijvragen over te stellen. Ik ben met mijn twee kleine kinderen zelf al in aanraking gekomen met het CLB, en die mensen werken goed.

Ik ben echter wel van mening dat daar efficiëntiewinsten kunnen worden geboekt. Jaarlijks wordt 312 miljoen euro uitgetrokken voor de CLB's. Dan denk ik dat je daar wat kunt besparen. Iedereen heeft daar bijvoorbeeld zijn eigen boekhouding, zijn eigen ICT, zijn eigen structuur. Daar moeten dus efficiëntiewinsten mogelijk zijn.

Minister, bent u het eens met de suggestie van uw eigen partijgenoten om binnen uw eigen middelen te verschuiven van structuur naar infrastructuur?

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Mevrouw Homans, ik moet uitkijken wat ik vraag, als ik goed begrepen heb waarover we allemaal niet mogen spreken, maar u weet misschien van uw fractiegenoten in deze commissie dat wij hier de traditie hebben om vrijmoedig te spreken over datgene waarover wij wensen te spreken.

Ik heb begrepen dat u eventjes uw collega's moet komen bijstaan inzake scholenbouw. Ik ben tevreden dat u gezien hebt dat er niet alleen in Antwerpen, maar ook in Gent een probleem is

met scholenbouw. Maar laat ons duidelijk zijn, mevrouw Homans: er zijn in heel Vlaanderen ernstige problemen in verband met schoolinfrastructuur. De minister en alle leden van deze commissie weten dat al. We hebben de noden en zorgen op dat vlak al talloze keren aangekaart.

In de interessante brochure ‘Investeren in kennen en kunnen. De onderwijsvisie van de N-VA’ lees ik op pagina 40: “Het beleid inzake schoolinfrastructuur was in het verleden te vaak gekenmerkt door te lage investeringen en een kortetermijnvisie. Vandaag zijn de noden urgent: er moet absoluut meer in schoolinfrastructuur geïnvesteerd worden. De N-VA pleit voor een efficiënte en effectieve, maar tegelijk ook volgehouden financiële inspanning voor de schoolgebouwen.” Ik ben het daar volmondig mee eens. Wie deze commissie volgt, weet dat de meeste commissieleden het daar evenzeer mee eens zijn.

Mevrouw Homans, ik zou graag weten hoe die regeringspartner, onze coalitiepartner, die de minister van Financiën levert, dat zelf concreet zou invullen. Wij hebben hier al talrijke suggesties gegeven, maar ik zou graag van u weten hoe u dit concreet wilt maken en hoe minister Muylers dat zal invullen.

De voorzitter: Mevrouw Helsen heeft het woord.

Mevrouw Kathleen Helsen: Mevrouw Homans heeft gezegd dat we niet mochten reageren op haar uitspraken over de CLB's, maar ik kan het toch niet laten. Zij stelt dat het CLB over te veel middelen beschikt, zowel qua omkadering als qua werkingsmiddelen. Het CLB is een van de weinige instanties die sinds de jaren 70 omzeggens geen extra omkadering hebben gekregen, maar moet wel veel extra zorgvragen verwerken. De CLB's krijgen dus te maken met steeds langer wordende wachttijden. De scholen reageren daar wel op, maar het heeft te maken met de wijze waarop wij hen omkaderen.

De CLB's hebben bovendien een tekort aan werkingsmiddelen om hun eigen infrastructuurproblemen op te lossen. Wij hebben in het inspectierapport kunnen vaststellen dat de infrastructuur waar de CLB's over beschikken, zowel in de scholen als in hun eigen centra, onvoldoende is en zij daar ook van de inspectie een onvoldoende op krijgen. Als zij daar niets aan doen, dreigen de CLB's met een ernstig probleem te zitten, net als de rest van het onderwijs, doordat zij dan niet meer over de totale subsidiëring kunnen beschikken. Zij hebben vandaag de financiële middelen niet om die infrastructurale problemen op te lossen.

Minister, ondersteunt u de visie van mevrouw Homans dat de CLB's te ruim omkaderd zijn en te veel werkingsmiddelen krijgen om hun werking uit te bouwen?

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Voorzitter, collega's, 10,5 miljard euro is heel veel geld. Bij een begrotingsopmaak zeg ik wel eens al lachend dat ik met de vliegenmepper moet rondlopen om alle collega's af te houden die denken dat er bij ons heel veel geld zit. Mevrouw Homans gaf zelf al aan dat 80 procent van het budget – ik denk dat het in werkelijkheid zelfs 85 procent is – lonen zijn. Dat betekent dat er nog ongeveer 2 miljard euro overblijft waarmee je echt kunt werken. Onder die 2 miljard euro vallen ook de werkingsmiddelen van de scholen.

Bij de start van deze regering hebben we een gedegen oefening gedaan om te kijken waar we in het grote onderwijsbudget op een verstandige, beperkte, maar toch ook solidaire manier een bijdrage kunnen doen. We hebben dat dan ook gedaan in 2009 en 2010. Toen hebben we echt de buffers en de luchtballen, zoals sommigen het noemen, uit die begroting gehaald. Het geld dat we nu in de begroting hebben, is geld dat we echt moeten uitgeven.

Mevrouw Helsen heeft gelijk wat betreft de CLB's. Dat wil echter niet zeggen dat we daar niets moeten doen. Op bepaalde vlakken moeten daar ingrepen gebeuren, maar het is kort door de bocht om te zeggen dat je daar geld kunt halen. Het is ook niet evident om geld te halen bij bijvoorbeeld pedagogische begeleidingsdiensten, want iedereen zegt net dat we de leerkrachten moeten ondersteunen.

Ik zeg daarom niet dat die structuren niet anders of nog performanter kunnen functioneren, maar de vraag is alleen of we het geld dat we daarmee winnen, niet nodig hebben voor het onderwijs zelf.

Ik betwijfel dat een partijgenoot van mij zou hebben gezegd dat ik binnen mijn eigen begroting moet verschuiven. De burgemeester van de stad Antwerpen – toch niet de minste – heeft gisteren terecht gesteld dat wanneer het erover gaat om nieuwe kindjes een plaats te geven in de scholen, wat overigens een grondwettelijke en internationale verplichting van de Vlaamse Regering is, daar het nodige nieuwe geld tegenover moet staan. Toen wij met die capaciteitsproblematiek geconfronteerd werden, heb ik samen met de Vlaamse Regering en dus ook met de minister van Begroting – en dat was niet altijd gemakkelijk – 63 miljoen euro nieuw geld gevonden. Die nieuwe middelen waren echt nodig, want anders hadden we dat geld ergens anders bij Onderwijs moeten weghalen.

Als ik uw voorstel goed begrijp, mevrouw Homans, komt het erop neer dat wij elders in Onderwijs moeten besparen, om onze plicht na te komen. Dat lijkt mij niet wenselijk. Als we die piste zouden volgen, zouden we dat geld moeten halen bij hetzij de reguliere schoolbouw, hetzij in werkingsmiddelen, hetzij elders.

Nu, u weet wellicht dat we 12 miljoen euro hebben vrijgemaakt in 2010, 26,2 miljoen euro in 2011 en 31,1 miljoen euro in 2012, niet alleen voor Antwerpen, maar ook voor Gent, Brussel, Roeselare, Sint-Niklaas en Mechelen. In de begrotingsopmaak hebben we 30 miljoen euro – hetzelfde bedrag als vorig jaar – opgenomen. We hebben ook een aantal afspraken gemaakt om te proberen die 30 miljoen euro te maximaliseren. Dit wil zeggen dat als we nu een nieuwe school bouwen, we bij manier van spreken – te kort door de bocht, maar om het duidelijk voor te stellen – een pak cash geld geven. We moeten dat misschien niet meteen betalen, maar wel vastleggen, om een school te bouwen voor de komende jaren. Vandaar dat dat bedrag oploopt, als je alles optelt. Vandaar dat we ook hebben afgesproken om op een andere manier uit te zoeken hoe we dat geld kunnen uitgeven, en met die 30 miljoen euro misschien meer kunnen doen. We kunnen bijvoorbeeld toelaten dat er huursubsidies worden gegeven. We hebben een akkoord in de Vlaamse Regering om de regelgeving in die zin aan te passen.

In de komende weken gaan we met de gemeenten, met het Agentschap voor Infrastructuur in het Onderwijs (AGION) en de andere betrokkenen heel nauwgezet kijken hoe we die 30 miljoen euro kunnen maximaliseren. Als blijkt dat er onvoldoende geld is – dan is dat duidelijk gegeven in de begrotingsopmaak – zullen we in de begrotingscontrole geld bij moeten vinden. Dat zal dan een opdracht zijn voor de hele regering.

Mevrouw Homans, als u concrete voorstellen hebt over waar ik dat elders in Onderwijs zou kunnen vinden, dan mag u die altijd – liefst schriftelijk zodat ik ze kan laten onderzoeken – overmaken, om uit te zoeken hoe het zit. Als dat een goede suggestie is, ben ik uiteraard bereid die in overweging te nemen, maar dan moet ze wel goed zijn. Ik denk echter dat die niet te vinden zal zijn.

De voorzitter: Mevrouw Homans heeft het woord.

Mevrouw Liesbeth Homans: Ik zal niet reageren op allerlei vragen die aan mij of mijn partij zijn gesteld over onderwijs in het algemeen. Ik heb het CLB als voorbeeld gegeven. Ik heb niet gezegd dat dat te nemen of te laten is, het was een voorbeeld. Het ging ook niet over de structuur van het CLB, maar wel over de efficiëntiewinsten die daar kunnen worden geboekt, en daar bent u het wel mee eens. Dat hebt u toch gezegd, als ik me niet vergis.

Minister, u weet dat dit debat al weken en maanden wordt gevoerd in de media. Ik heb daar nooit aan meegedaan. U zult mijn naam niet vinden, ook al hebben ze me wel gebeld. Het is constructiever om naar de commissie te komen en te vragen of er naar oplossingen kan worden gezocht, dan het gewoon af te stappen tijdens een stemming om een ongenoegen te

uiten, ofwel het debat in de media te voeren. Ik kom hier als parlementslid – dat is mijn recht – een vraag stellen over hoe u dat denkt op te lossen.

Pleit ik alleen voor Antwerpen? Neen. Ik weet dat er problemen zijn in Gent. Ik weet dat er elders, misschien in Sint-Niklaas, ook problemen zijn, maar ik ben er wel van overtuigd dat u de middelen die u nu hebt, prioritair moet inzetten in de steden waar de nood het hoogst is. Jammer genoeg zijn dat Antwerpen en Gent, maar ik pleit er niet voor dat die andere geen bijkomende middelen kunnen krijgen, maar u hebt maar weinig middelen. De prioriteiten zijn duidelijk.

U zegt dat u bij de begrotingscontrole zult nagaan of u nog geld kunt zoeken. Er is in de Vlaamse Regering afgesproken dat dat evenwicht moet worden behouden. Elke minister heeft een inspanning gedaan, dat zult u wel beamen. Ik ben er absoluut geen voorstander van dat u bijkomende middelen uit de werkmiddelen van onderwijs zou halen, ook niet uit de lonen. Ik ben daar allemaal heel duidelijk in geweest om daarover geen misverstanden te laten bestaan. Misschien kunt u toch nog eens uitzoeken of u kunt schuiven in andere middelen binnen uw eigen kredieten, bijvoorbeeld mijn suggestie van het CLB, maar dat hoeft niet het CLB te zijn.

Dit probleem moet worden opgelost. Het is niet uw verantwoordelijkheid. Het had tien jaar geleden al moeten worden aangepakt, maar u bent nu bevoegd minister en u moet het wel oplossen, want anders hebben de kinderen geen school, en dat kan niet zijn wat we willen.

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Mevrouw Homans, u hebt gelijk dat het een historisch dossier is. De eerlijkheid in het algemeen gebiedt te zeggen dat die demografische voorspellingen en inschattingen niet zo vanzelfsprekend zijn. Iedereen is het daarover eens. Wat Antwerpen betreft, is dat in een stroomversnelling gekomen. Samen met de stad Antwerpen hebben we de afgelopen drie jaar ongelooflijk veel werk gedaan. De Vlaamse Regering heeft haar plicht gedaan, niet alleen ik als verantwoordelijke minister.

Ik heb het gisteren nog gezegd tegen mevrouw Heremans. We hebben die wetgeving in enkele maanden tijd aangepast. Er kunnen bijkomende scholen in Antwerpen komen. Vroeger kon dat niet, maar dat hebben we aangepast. We hebben ervoor gezorgd dat er onmiddellijk leerkrachten ter beschikking zijn, dat de manier waarop we leerkrachten berekenen, vereenvoudigt en versnelt zodat die scholen meteen aan de slag konden gaan. We hebben dat extra geld gevonden. We hebben onze verantwoordelijkheid opgenomen, en dat wil ik ook blijven doen.

Ik wil uiteraard uitzoeken wat kan en wat niet kan. Mijn collega-ministers zullen tegen u al wel hebben gezegd dat ik verantwoordelijk probeer te zijn. Dat is ook de reden waarom we die 30 miljoen euro proberen te maximaliseren met andere technieken. Na heel wat discussie hebben we daarover ook een akkoord gevonden. Alleen is het bijna onmogelijk – om niet te zeggen dat het onmogelijk is – om binnen de begroting van Onderwijs nog voorstellen te vinden waar we kunnen verschuiven. De luchtballen die in de begroting zaten, hebben we eruit gedrukt in 2009 en 2010. Dat zal ik niet ontkennen. U zou eens moeten weten hoe we aan het schuiven zijn.

Ik geef een voorbeeld dat uw partij – terecht – na aan het hart ligt: de doventolken. Ook daarvoor krijgen we geen nieuw geld. Daar moeten we ook beginnen te schuiven. Er zijn zoveel prioriteiten.

Mevrouw Homans, het gaat over iets fundamenteels. Als er meer kinderen bij komen in onderwijs, dan is het evident dat je meer geld krijgt, maar de pendant geldt dan ook: als er minder kinderen zijn, moet je ook minder geld krijgen. Dat principe bestaat en dat wil ik ook behouden omdat het heel belangrijk is voor de geloofwaardigheid en voor het onderwijs. Soms is dat de bluts, en soms is dat de buil. Hier hebben we nu wat meer geld nodig, en het is

niet beperkt tot Antwerpen, Gent en Brussel. Daar is de nood het meest acuut, maar ook in Halle, Vilvoorde, Mechelen, Roeselare, Sint-Niklaas en Leuven heb je die demografische evolutie.

In het bekijken van de criteria zijn we heel ernstig bezig. We aanvaarden niet zomaar elk project. We kijken ook of het een echt capaciteitsproject is. U weet dat we naast de capaciteitsproblematiek ook de reguliere schoolbouw hebben. Ook daar zijn heel wat noden, en dat onderscheid moeten we maken. Wees vrij om mij concrete suggesties te doen. U hebt er een gedaan, mevrouw Homans, maar dat is niet zo gemakkelijk, en ik kijk uit naar de andere. Ik zal ze laten onderzoeken, maar ik denk dat we er niet in zullen slagen. Proberen is vrij, u mag dat altijd doen. Ik laat het analyseren en als het iets is dat we nog niet zouden hebben gezien, zullen we het doen. Als we het niet kunnen maximaliseren, vrees ik dat we met z'n allen het nodige geld zullen moeten uittrekken.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Ann Brussee tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over diens verklaringen in diverse media naar aanleiding van de start van het nieuwe schooljaar - 31 (2012-2013)

De voorzitter: Mevrouw Brussee heeft het woord.

Mevrouw Ann Brussee: Minister, de start van het schooljaar is niet zo lang geleden. Helaas was het parlement nog niet geheel actief en kon de vraag om uitleg toen niet worden gesteld. Daarom is het des te belangrijker deze vraag nu te stellen.

Zoals bij het begin van elk schooljaar, hebt u in de pers verklaringen afgelegd die heel opmerkelijk waren. U had het over de moeilijkheden van de startende leerkracht. U vond het naar eigen zeggen een schande dat er zo weinig werkzekerheid is voor hem of haar. U vond het ook heel jammer dat zijinstromers aan een startersloon moeten beginnen. U beschouwde het enigszins als een handicap om zijinstromers binnen te halen in het onderwijs.

Ik herinner me een interview met u op Radio 1. Ik lag nog in mijn bed en was meteen heel erg wakker. Ik ben nochtans geen ochtendmens, maar toen was ik plots heel wakker. De journalist had u blijkbaar heel graag, was onder de indruk van uw woorden en stelde u geen enkele vervelende vraag. Dat was mijn indruk, maar daar kan ik me in vergissen. Hij had u kunnen vragen welke concrete maatregelen u dan wel voorstelt, want u bent tenslotte wel de minister van Onderwijs. Ik ben blijven luisteren en heb die dag ook wat kranten gelezen. Daarin verkondigde u min of meer dezelfde zaken en de dagen daarop ook. Maar noch u, noch de regering maakten duidelijk of u gevolg zou geven aan de ideeën die u formuleerde bij het begin van het schooljaar.

Mijn vrees is dat het voor de leerkrachten helemaal niet duidelijk is of er nu zaken zullen veranderen. Ik praat vaak met leerkrachten, en die hebben vragen over veel onderwerpen in het onderwijsdomein. Ze horen spreken over hervormingen, het loopbaanpact enzovoort. Dan horen ze u nog maar eens verklaringen afleggen en ik vrees dat die mensen het noorden kwijt zijn.

Die kwestie is complex, daarover ben ik het eens met de collega's als we praten over het loopbaanpact, over lonen enzovoort. Dat zijn complexe kwesties, maar u hebt ze iets eenvoudiger gebracht in de interviews. Zijinstromers een hoger loon geven of jonge leerkrachten werkzekerheid bieden, het zijn zaken die heel erg duur zouden zijn en extra middelen zouden vergen.

Minister, bij de bespreking van de Septemberverklaring van woensdag 26 september werd er niet teruggekomen op uw suggesties aangaande de startende leerkrachten of de zijinstromers.

Minister, u schudt van neen, maar precies over het probleem dat u op 1 september hebt aangekaart, is er niet teruggekomen. Er is over onderwijs gepraat tijdens de Septemberverklaring, maar de suggesties die u toen hebt gedaan, werden helemaal niet meer vermeld.

Minister, uw communicatiestrategie lijkt me weinig doordacht. Ik heb daar enkele vragen over en ook over de maatregelen die u al dan niet zult treffen. Werden de voorstellen die u begin september lanceerde in de media, vooraf besproken in de Vlaamse Regering? Zo ja, met welke concrete beslissingen als gevolg? Werden uw voorstellen voorafgaand aan de Septemberverklaring alsnog binnen de Vlaamse Regering besproken? Welke maatregelen plant u uiteindelijk om wel werkzekerheid te bieden aan startende leerkrachten? Daarover ben ik het met u eens. Ik ben ook vier jaar lang startende leerkracht geweest, en die werkzekerheid was voor mij ook niet overweldigend groot. Gelukkig waren er niet zoveel leerkrachten Latijn en had ik weinig concurrentie, en kon ik altijd wel ergens lesgeven. Maar je holt wel van het een naar het ander. Wat gaat u daaraan doen? Welke maatregelen plant u om de zijinstromers aan te trekken voor een baan in het onderwijs?

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Mevrouw Brusseel, u zou ondertussen moeten weten dat ik nooit zomaar iets zeg. We hebben heel wat voorstellen uitgewerkt in het kader van het loopbaanpact dat ondertussen al een tijdje loopt. Daar zit ook de werkzekerheid voor jonge leerkrachten in. Daar zit ook de zijinstroom in. Dit is bijzonder acuut, en we hebben 1350 extra kleuteronderwijzers in het basisonderwijs aangeworven. Ik neem aan dat u als ex-leerkracht weet hoeveel jonge mensen in tijden dat dit een knelpuntberoep is, zeggen dat ze dat niet begrijpen, terwijl ze zelf in onzekerheid moeten wachten en soms zelfs geen werk vinden. Daarom vind ik die werkzekerheidsregeling en de zijinstroom heel belangrijk.

Uw natuurlijke basis, de bedrijfswereld, is het met mij eens dat we dat doen. Dat is de reden waarom de meerderheid dat al een eerste keer heeft besproken. De komende weken en maanden gaan we dat verder doen. We gaan dat ook verder bespreken met de sociale partners. Ik heb heel precieze ideeën over hoe we dat moeten doen.

Maar u hebt me toen wellicht in dat interview ook horen zeggen, tenzij u even was ingedommeld, dat ik op dat moment geen concrete voorstellen zou doen omdat ik die eerst wilde bespreken. Maar geloof me, ik weet perfect hoe we het kunnen doen zonder dat het al te veel extra geld kost. Er is een organisatiegegeven aan verbonden. De manier waarop we dat aanpakken, is cruciaal. Dat is de reden waarom we daar nu over aan het praten zijn.

In de Septemberverklaring staat een zin over het leerkrachtenloopbaanpact. U hebt de afgelopen twee jaar wel al gehoord dat dat daarin zit. We zijn dat dus niet vergeten. We zullen dat de volgende maanden verder uitwerken.

De voorzitter: Mevrouw Brusseel heeft het woord.

Mevrouw Ann Brusseel: Minister, ik dank u voor uw vriendelijke antwoord, maar ik blijf toch een beetje op mijn honger. Als u perfect weet hoe u het zult aanpakken, waarom kan daar dan niet over gesproken worden met het parlement? U geniet van een moment van aandacht in de media waarin u zegt welk probleem u de wereld uit wilt helpen. U zegt op dat moment echter niet hoe u dat zult doen. Sommige mensen, zoals ikzelf en bepaalde leerkrachten, vinden dat absoluut geen manier van werken. We zijn het erover eens dat we met een reëel probleem zitten. We hebben dat de voorbije jaren al proberen aan te kaarten in de commissie. U hebt al verwezen naar het loopbaanpact. We hebben er al vragen over gesteld, maar we krijgen er nooit echt een antwoord op omdat de discussies bezig zijn. Als die discussies bezig zijn, dan moet u nog geen aankondiging of verklaring doen.

Minister Pascal Smet: Waarom niet?

Mevrouw Ann Brussel: Omdat het parlement buitenspel wordt gezet. U profileert zich in de media als de minister die de problemen oplost, terwijl de oplossingen al heel lang op zich laten wachten. De journalisten stellen u dan geen vragen en wij kunnen u geen vragen stellen.

Wat de probleemstelling betreft, hebt u gelijk. Als u echter weet hoe u het probleem zult oplossen, moet u het ook kunnen zeggen zodat men daarop kan reageren. Ik heb het dan zowel over de media als over het parlement. Wij willen met u van gedachten wisselen.

Ik zal aan de voorzitter en aan de collega's vragen om de parlementaire werkzaamheden van deze commissie te starten op 1 september. De media starten op 1 september met het ondervragen van ministers, waarbij die ministers verklaringen afleggen waarvan het parlement gaat likkebaarden. U legde uw verklaring 's morgens af en van de slag was ik wakker. Ik was heel blij dat te horen, maar dat duurde niet lang want ik hoorde niet hoe u dat wilde oplossen. Maar u krijgt wel uw '15 minutes of fame' op de radio en in de krant. Ik vind dat een beetje te gemakkelijk. Ik verwacht van de media dat ze u de kritische vraag stellen hoe u het probleem zult oplossen. Ik vind ook dat wij dat als parlementsleden moeten kunnen vragen. En als wij die vraag de voorbije maanden al hebben gesteld, dan kregen wij er geen antwoord op. En dat is wel een beetje frustrerend.

We hebben het daarnet gehad over infrastructuur. Het blijkt ook niet zo makkelijk te zijn om daarvoor het nodige geld te vinden. U zegt tegen mevrouw Homans dat ze haar suggesties op papier moet zetten en ze u moet bezorgen. Ik wil er ook wel een aantal op papier zetten.

Minister Pascal Smet: U vindt het jammer dat ik het niet aan u vraag.

Mevrouw Ann Brussel: U hoeft mij dat niet te vragen. Zelfs als u me dat niet vraagt, dan zult u ze nog krijgen. Dat beloof ik u. Ik ben een volutarist.

Leerkrachten vragen zich ook af hoe dat zal gebeuren. Ik vind dit, eerlijk gezegd, geen manier van werken. Als u verklaringen aflegt over het beleid dat u wilt voeren, dan vind ik het een minimum dat wij daar vragen over kunnen stellen. Als u verklaringen aflegt, dan moet u de oplossingen klaar hebben. Waar zit het probleem, als u zegt perfect te weten hoe u het gaat oplossen? Hoe gaat u het oplossen? En wat is het probleem dat die perfectie in de weg staat?

Minister Pascal Smet: Ik ben blij dat ik u wakker heb gemaakt, mevrouw Brussel. U weet dat we in Onderwijs heel veel moeten overleggen. Het gaat hier over structurele aanpassingen in de organisatie. Dat vergt wat tijd. Het is de afgelopen twintig jaar ook niet opgelost geraakt. Ik heb de ambitie om het wel op te lossen. Dat staat overigens niet in het regeerakkoord.

In tegenstelling tot u, heb ik vanuit het veld heel veel positieve reacties gekregen op het feit dat ik dat gezegd heb en er effectief iets aan wil doen. Het is nu aan mij, samen met de meerderheid, om de komende maanden ook tot een oplossing te komen. Alles op zijn tijd. Zodra we een beslissing hebben genomen, zult u geïnformeerd worden en zullen we er ongetwijfeld over debatteren. Ik denk zelfs dat u voor mij zult applaudiseren.

De voorzitter: U hebt wel een punt, mevrouw Brussel. De wetgevende macht ligt stil tot ongeveer eind september, maar de uitvoerende macht draait door. Zo wordt de parlementaire controle tussen haakjes gezet, of moet ze met achterstand functioneren. Daar kan de minister niets aan doen, maar het is iets dat we eens zouden moeten bekijken. Ik neem uw suggestie mee om de vergaderingen van deze commissie al op 1 september te starten, zodat u onmiddellijk kunt reageren op de eersteschooldagverklaringen van onze minister. Wellicht is daar toestemming van het Bureau voor nodig. Ik zal het reglementair eens bekijken.

Mevrouw Ann Brussel: Ik wou dat niet alleen aan u melden, voorzitter, maar ook aan de voorzitter van het Vlaams Parlement.

Minister, als het niet in de regeringsverklaring staat, is het des te vreemder dat u er zoveel verklaringen over aflegt in de krant. Over het probleem zijn we het eens. Ik ben in blijde verwachting van een oplossing.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Willy Segers tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het uitstellen van de e-inschrijving voor het Nederlandstalig secundair onderwijs in Brussel - 52 (2012-2013)

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers: Minister, uit de nieuwe aanmeldings- en inschrijvingsprocedure 2013-2014 van het lokaal overlegplatform (LOP) blijkt dat er geen online inschrijving zal komen voor het secundair onderwijs in Brussel. Scholen die een grote toeloop verwachten, zullen dus opnieuw via een callcenter werken. Nochtans was het GO! vragende partij voor een online procedure, omdat die volgens hen eerlijker is dan de procedure met een callcenter. Hoger opgeleiden kunnen immers doorgaans rekenen op een ruimer netwerk van bellers.

Toch zou de online optie nog niet helemaal van de baan zijn. Volgens brusselnieuws.be beloven de LOP-partners te onderzoeken of een online procedure nog kan worden ingericht voor het schooljaar 2014-2015. Als reden voor het voorlopig niet gebruiken van de online procedure verwijst men naar de moeilijkheden die het basisonderwijs ermee heeft gekend.

In uw beleidsbrief 2011-2012 stelde u nochtans als doelstelling 7.5 voorop om de wachtrijen bij de inschrijvingen op te lossen. U had de volgende plannen: “Doordat de inwerkingtreding van het nieuwe inschrijvingsdecreet met één jaar is verlengd, kunnen de scholen zich degelijk op de inschrijvingen voor het schooljaar 2013-2014 voorbereiden. Tijdens het schooljaar 2011-2012 zal dan ook veel aandacht geschonken worden aan de communicatie van de regels rond het inschrijvingsrecht, met inbegrip van de aanmeldingsprocedures, en dit naar alle betrokken actoren.”

Minister, hoe staat u tegenover deze beleidskeuze van het LOP? IJvert u voor een versnelde invoering van een onlineprocedure? Welke vindt u de beste optie? Hoe evalueert u de communicatie naar de betrokken actoren over de regels rond het inschrijvingsrecht, met inbegrip van de aanmeldingsprocedures? Hebt u recent nog overleg gehad met het LOP over de inschrijvingsprocedure? Zo ja, wat waren de belangrijkste conclusies? Zo neen, wanneer staat het volgende overleg gepland en staat hierover iets concreets op de agenda?

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Met het decreet van 25 november 2011 betreffende het inschrijvingsrecht is een regelgevend kader vastgelegd voor het instellen van aanmeldingsprocedures in het basis- en secundair onderwijs. Dat kader gaat uit van vrijwilligheid en lokale consensus en regelt onder meer de wijze waarop zo'n aanmeldingsprocedure tot stand komt. Zo kan zowel een individueel schoolbestuur, meerdere schoolbesturen samen als een LOP het initiatief nemen om een aanmeldingsprocedure in te stellen. Deze initiatiefnemer heeft daarbij, binnen het regelgevende kader, enkele keuzemogelijkheden. Hij kan kiezen in welk middel hij voorziet voor het aanmelden van leerlingen. Er is geen duidelijk opgelegd aanmeldingsmiddel.

De regelgeving bepaalt wel dat een voorstel van aanmeldingsprocedure moet worden getoetst aan de uitgangspunten van het inschrijvingsrecht en de regelgeving met betrekking tot de aanmeldingsprocedures. Aangezien deze toetsing grondig moet kunnen gebeuren, is deze bevoegdheid aan de Commissie inzake Leerlingenrechten toegekend. Wie een aanmeldingsprocedure wil instellen, moet een dossier ter toetsing voorleggen aan de

commissie. In de regelgeving is ook de inhoud van dat dossier vastgelegd. De initiatiefnemer moet daarbij onder meer duidelijk aangeven welk aanmeldingsmiddel hij wenst te gebruiken en hoe dat aanmeldingsmiddel de gelijke aanmeldingskansen van ouders en leerlingen garandeert.

Voor het schooljaar 2013-2014 zijn 26 voorstellen van aanmeldingsprocedures bij de Commissie inzake Leerlingenrechten ingediend, waaronder een voorstel van het LOP Brussel secundair onderwijs. De commissie zal over al deze dossiers in principe tegen het eind van deze maand een besluit formuleren. Een positief besluit houdt in dat de initiatiefnemer het voorstel van aanmeldingsprocedures kan implementeren. Wanneer de commissie een negatief besluit neemt over een voorstel van aanmeldingsprocedure, kan de initiatiefnemer hetzij een herwerkt voorstel bij de commissie indienen hetzij het ongewijzigde voorstel voorleggen aan de Vlaamse Regering.

Ik kan mij vandaag dus niet uitspreken. Ik moet wachten op het advies van de commissie. Ik neem aan dat u dat begrijpt.

Wij hebben een uitgebreid communicatieplan uitgewerkt met heel wat initiatieven en acties ten aanzien van de verschillende betrokken actoren. Ik noem er enkele. Alle scholen werden door middel van omzendbrieven en infosessies geïnformeerd over de nieuwe regelgeving met betrekking tot het inschrijvingsrecht en de aanmeldingsprocedure. Er zijn toelichtingen gegeven voor ouderkoepels, begeleiders diversiteit, centra voor leerlingenbegeleiding, vertegenwoordigers van centrumsteden, enzovoort. Ook dit werkjaar zal er worden ingezet op duidelijke en transparante communicatie naar ouders en leerlingen over het nieuwe inschrijvingsrecht. Zo wordt momenteel werk gemaakt van een brochure voor ouders en leerlingen die hun op bevattelijke wijze informeert over de nieuwe regelgeving.

Ik heb geen rechtstreeks overleg gehad met het LOP Brussel secundair onderwijs. Ministers hebben met het LOP geen direct overleg. Ik weet dat het LOP daarover op 27 september heeft gestemd. We moeten nu het advies van de commissie afwachten. Dan zullen we het verder beoordelen.

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers: Minister, dank u voor uw toelichting bij de werkwijze. U zult inderdaad eerst het antwoord van de commissie moeten afwachten vooraleer kan worden ingegrepen. Ik begrijp uiteraard dat de autonomie van het LOP moet spelen. Maar anderzijds betekent dat ook dat zij de nodige verantwoordelijkheden moeten opnemen om een degelijk systeem te hebben. Wij betreuren dat er op dit moment twee verschillende systemen bestaan: een voor het basisonderwijs en een voor het secundair onderwijs – en dat in dezelfde stad en vroeg of laat waarschijnlijk ook voor dezelfde ouders. Zij zijn toch een belangrijke betrokken actor. We zouden graag hebben dat u er mee over waakt dat dit probleem van de baan geraakt, minstens tegen 2014. Dat zal binnenkort duidelijk worden, wanneer u het concrete antwoord van de commissie zult ontvangen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■